DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/1349

z dne 6. maja 2021

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo merila za oceno skladnosti, ki jo izvedejo pristojni organi glede obveznega upravljanja ključne referenčne vrednosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 ([1]) in zlasti člena 21(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Ocena pristojnih organov iz točke (b) člena 21(2) Uredbe (EU) 2016/1011 zadeva način, kako naj se ključna referenčna vrednost prenese na novega upravljavca ali preneha zagotavljati. Zato je primerno določiti dva sklopa meril, ki bi jih morali pristojni organi upoštevati, odvisno od scenarija, ki ga ocenjujejo.

(2) Kadar je treba ključno referenčno vrednost prenesti na novega upravljavca, bi moral biti novi upravljavec zmožen zagotoviti neprekinjeno zagotavljanje ključne referenčne vrednosti, in sicer tako, da jo nadzorovani subjekti lahko še naprej uporabljajo brez prekinitve in v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011. Zato je treba določiti merila, ki bi jih moral pristojni organ upoštevati pri oceni, ali lahko novi upravljavec poskrbi za neprekinjeno zagotavljanje ključne referenčne vrednosti.

(3) Nadzor ključne referenčne vrednosti bi bilo treba zagotoviti ves čas njenega prenosa na novega upravljavca. Kadar ima novi upravljavec sedež v drugi državi članici kot pristojni organ, ki ocenjuje, kako naj se ključna referenčna vrednost prenese na novega upravljavca, obstaja večje tveganje za prekinitev nadzora take referenčne vrednosti. Zadevni pristojni organi bi morali sodelovati, da bi zagotovili, da pristojni organ, ki izvaja oceno, prejme vse potrebne informacije za ugotovitev, ali bo ves čas takega prenosa zagotovljen nadaljnji nadzor referenčne vrednosti, vključno z analizo, osredotočeno na lokacijo novega upravljavca in status njegovega dovoljenja.

(4) Pri ocenjevanju, kako naj se ključna referenčna vrednost prenese na novega upravljavca, bi moral pristojni organ z operativnega vidika analizirati, kako bo zagotavljanje ključne referenčne vrednosti preneseno s sedanjega na novega upravljavca. Zadevni pristojni organ bi moral zlasti upoštevati neprekinjeno objavo referenčne vrednosti, razpoložljivost vhodnih podatkov, metodologijo določanja referenčne vrednosti ter morebitne potrebne stike s prispevajočimi osebami, uporabniki in drugimi deležniki.

(5) Pristojni organ, ki ocenjuje, kako naj se ključna referenčna vrednost preneha zagotavljati, bi moral biti prepričan, da se referenčna vrednost lahko pravilno preneha zagotavljati, med drugim ob upoštevanju postopka za prenehanje zagotavljanja referenčne vrednosti, ki ga je vzpostavil njen upravljavec v skladu s členom 28(1) Uredbe (EU) 2016/1011. Zato je treba določiti merila, ki bi jih moral pristojni organ upoštevati pri ugotavljanju, ali gre za tak primer.

([1]) UL L 171, 29.6.2016, str. 1.

(6) Pristojni organ, ki ocenjuje, kako naj se ključna referenčna vrednost preneha zagotavljati, bi moral upoštevati tudi pisne načrte za prenehanje referenčne vrednosti iz člena 28(2) Uredbe (EU) 2016/1011. Ti pisni načrti različnih uporabnikov ključne referenčne vrednosti morda niso vedno usklajeni in morda niso dosledni, če se uporabljajo hkrati. Zato je pomembno, da pristojni organi proučijo, v kolikšni meri so ti pisni načrti različnih uporabnikov referenčne vrednosti med seboj združljivi, tudi v zvezi z dogodki, ki sprožijo prenehanje referenčne vrednosti in ki so predvideni v teh pisnih načrtih, ter kako se lahko ti pisni načrti uporabijo za zagotovitev pravilnega prenehanja ključne referenčne vrednosti.

(7) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA).

(8) ESMA je opravil odprta javna posvetovanja o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, analiziral potencialne povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za vrednostne papirje in trge, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]).

(9) Za zagotovitev skladnosti z datumom začetka uporabe člena 5 Uredbe (EU) 2019/2175 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]), s katerim je bil členu 21 Uredbe (EU) 2016/1011 dodan odstavek 5, bi se morala ta uredba uporabljati od 1. januarja 2022 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Merila za oceno prenosa na novega upravljavca

Pristojni organi pri oceni o tem, kako naj se ključna referenčna vrednost prenese na novega upravljavca, upoštevajo vsa naslednja merila:

(a) ali za novega upravljavca, predlaganega v oceni, ki jo je predložil sedanji upravljavec v skladu s točko (b)(i) člena 21(1) Uredbe (EU) 2016/1011, velja naslednje:

(i) sedež ima v isti državi članici kot sedanji upravljavec ali v drugi državi članici, pri čemer v tem primeru pristojni organ po potrebi sodeluje s pristojnim organom države članice novega upravljavca, da oceni, ali bo ves čas prenosa na novega upravljavca zagotovljen nadzor ključne referenčne vrednosti;

(ii) je nadzorovani subjekt, pri čemer se v tem primeru proučijo dejavnosti, za katere je nadzorovan, in morebitna dejanska ali potencialna navzkrižja interesov z obstoječimi dejavnostmi tega subjekta;

(iii) je uporabnik referenčne vrednosti, pri čemer se v tem primeru prouči, ali so morebitna navzkrižja interesov ustrezno ublažena;

(iv) že ima dovoljenje kot upravljavec referenčnih vrednosti v skladu s členom 34 Uredbe (EU) 2016/1011;

([2]) Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

([3]) Uredba (EU) 2019/2175 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Uredbe (EU) št. 1094/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), Uredbe (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) 2016/1011 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in Uredbe (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev (UL L 334, 27.12.2019, str. 1).

(v) že zagotavlja referenčne vrednosti, pri čemer se v tem primeru prouči, ali so te referenčne vrednosti ključne, pomembne, nepomembne, referenčne vrednosti za blago ali referenčne obrestne mere;

(b) ali je sedanji upravljavec ključne referenčne vrednosti obvestil morebitne prispevajoče osebe, uporabnike in druge deležnike ali opravil javna posvetovanja o morebitnem prenosu ključne referenčne vrednosti na novega upravljavca;

(c) kako namerava novi upravljavec izračunati ključno referenčno vrednost ter ali namerava spremeniti katerega od naslednjih elementov v zvezi s ključno referenčno vrednostjo in, če je tako, kako bo zagotovil skladnost teh elementov z Uredbo (EU) 2016/1011:

(i) metodologijo, vključno s kakovostjo vhodnih podatkov, in njen pregled;

(ii) politiko za izračun referenčne vrednosti v izrednih razmerah;

(iii) postopke za obravnavanje napak v vhodnih podatkih ali pri ponovni določitvi referenčne vrednosti;

(iv) kodeks ravnanja;

(d) ali bo novi upravljavec imel dostop do istih vhodnih podatkov kot sedanji upravljavec, vključno s preteklimi vhodnimi podatki, ki jih ima sedanji upravljavec;

(e) ali so bile infrastrukture IT novega upravljavca ustrezno preskušene za zagotavljanje ključne referenčne vrednosti;

(f) če ključna referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih, ki jih prispeva skupina prispevajočih oseb, kako namerava novi upravljavec izpolniti zahtevo iz točke (d) člena 11(1) Uredbe (EU) 2016/1011 in ali bodo sedanje prispevajoče osebe po prenosu referenčne vrednosti na novega upravljavca še naprej del skupine;

(g) kako namerava novi upravljavec objaviti ključno referenčno vrednost, vključno s standardno ureditvijo dnevne objave, pogostostjo objave, naslovom spletnega mesta in tem, ali bo ključna referenčna vrednost plačljiva ali brezplačna;

(h) ali obstaja podroben načrt za datum prenosa in, če obstaja, ali ta načrt obravnava vsa možna vprašanja, vključno s pogodbenimi vprašanji, ki izhajajo iz prenosa ključne referenčne vrednosti na novega upravljavca;

(i) pravna tveganja v zvezi s prenosom, vključno s tveganjem nezmožnosti izvršitve pogodb;

(j) računovodske in davčne posledice ključne referenčne vrednosti, ki jo zagotavlja novi upravljavec;

(k) učinek prenosa na infrastrukture finančnih trgov, vključno s klirinškimi hišami.

Člen 2

Merila za ocenjevanje prenehanja zagotavljanja ključne referenčne vrednosti

1. Pristojni organi pri oceni o tem, kako naj se ključna referenčna vrednost preneha zagotavljati, upoštevajo vsa naslednja merila:

(a) učinkovitost postopka, vzpostavljenega v skladu s členom 28(1) Uredbe (EU) 2016/1011, zlasti:

(i) ali so v tem postopku natančno opredeljeni ukrepi, ki jih mora upravljavec sprejeti za pravilno prenehanje zagotavljanja ključne referenčne vrednosti;

(ii) ali bodo ti ukrepi glede na okoliščine posameznega primera ustrezni za zagotovitev pravilnega prenehanja zagotavljanja ključne referenčne vrednosti, med drugim tudi ob upoštevanju merila iz točke (b) tega odstavka;

(iii) kdaj je bil ta postopek vzpostavljen in kdaj je bil nazadnje posodobljen;

(b) pisne načrte iz člena 28(2) Uredbe (EU) 2016/1011, zlasti:

(i) ali so v teh pisnih načrtih navedene ustrezne nadomestne referenčne vrednosti, na katere se je mogoče sklicevati za zamenjavo ključne referenčne vrednosti, in, če so, ali ti pisni načrti navajajo iste ali različne nadomestne referenčne vrednosti;

(ii) če ti pisni načrti navajajo isto nadomestno referenčno vrednost, ali je bila ta referenčna vrednost sprejeta v različnih razredih sredstev;

(iii) ali so dogodki, ki so sprožili prenehanje zagotavljanja ključne referenčne vrednosti in so vključeni v pisne načrte, enaki kot v načrtih, ki so jih pripravili nadzorovani subjekti, ki so uporabili to ključno referenčno vrednost, če je to izvedljivo oceniti;

(c) ali imajo upravljavci nadomestnih referenčnih vrednosti iz točke (b)(i) tega odstavka dovoljenje;

(d) ali bi prenehanje zagotavljanja ključne referenčne vrednosti negativno vplivalo na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij ([4]), če je to izvedljivo oceniti;

(e) ali bi prenehanje zagotavljanja ključne referenčne vrednosti povzročilo dogodek višje sile;

(f) dinamiko tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi se merilo s ključno referenčno vrednostjo, ter ali obstajajo zadostni in dovolj kakovostni vhodni podatki za natančno predstavitev dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja;

(g) ali je upravljavec obvestil prispevajoče osebe za ključno referenčno vrednost, njene uporabnike in druge deležnike ali opravil javna posvetovanja o morebitnem prenehanju zagotavljanja ključne referenčne vrednosti;

(h) morebitna pravna tveganja v zvezi s prenehanjem zagotavljanja ključne referenčne vrednosti;

(i) računovodske in davčne posledice prenehanja zagotavljanja ključne referenčne vrednosti;

(j) učinek prenehanja zagotavljanja ključne referenčne vrednosti na tržne infrastrukture, vključno s klirinškimi hišami.

Kadar upravljavci nadomestnih referenčnih vrednosti iz točke (b)(i) tega odstavka nimajo dovoljenja, pristojni organ za namene točke (c) oceni pogoje za izdajo dovoljenja v skladu s členom 34 Uredbe (EU) 2016/1011 in ali je potrebno obdobje obveznega upravljanja ključne referenčne vrednosti, da se upravljavcem teh nadomestnih referenčnih vrednosti omogoči izdaja dovoljenja.

2. Poleg meril iz točke (a) odstavka 1 lahko pristojni organ oceni ustreznost postopka, ki ga je upravljavec vzpostavil v skladu s členom 28(1) Uredbe (EU) 2016/1011, ob tem pa upošteva naslednje elemente v zvezi s finančnimi instrumenti, finančnimi pogodbami ali investicijskimi skladi, ki se sklicujejo na ključno referenčno vrednost:

(a) njihov obseg in vrednost;

(b) obdobje, trajanje, zapadlost ali datum izteka finančnih instrumentov, finančnih pogodb in katerega koli drugega dokumenta, sklenjenega za merjenje uspešnosti investicijskega sklada z indeksom ali kombinacijo indeksov za namene sledenja donosu takega indeksa ali kombinacije indeksov, opredelitve razporeditve sredstev portfelja ali izračuna provizij za uspešnost;

(c) ali se bo ključna referenčna vrednost še naprej zagotavljala za uporabo v prehodnem obdobju ali obdobju izteka;

([4]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/64 z dne 29. septembra 2017 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta za določitev načina uporabe meril iz člena 20(1)(c)(iii) za oceno, ali bi nekateri dogodki pomembno in negativno vplivali na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij v eni ali več državah članicah (UL L 12, 17.1.2018, str. 5).

(d) ali postopek iz člena 28(1) Uredbe (EU) 2016/1011 določa spremembe ključne referenčne vrednosti, ki so lahko potrebne za zagotovitev, da ključna referenčna vrednost ostane zanesljiva in predstavlja dejansko tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi se z njo merilo, skozi celotno obdobje iz pododstavka 2(c) tega člena;

(e) verjetnost, da kakršnega koli takega finančnega instrumenta, finančne pogodbe ali drugega dokumenta, sklenjenega za merjenje uspešnosti investicijskega sklada z indeksom ali kombinacijo indeksov za namene sledenje donosu takega indeksa ali kombinacije indeksov, opredelitve razporeditve sredstev portfelja ali izračuna provizij za uspešnost, ne bi bilo mogoče izvršiti ali da bi bili v primeru prenehanja zagotavljanja ključne referenčne vrednosti kršeni njegovi pogoji.

Člen 3

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2022.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 6. maja 2021

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN